

Apusul din lac

Nicu Hăloiu

Apusul din lac

...

E-atâta liniște că-aud
Vântul cum atinge valul
Ce mângâie în taină malul
Sărutându-i trupul nud!

...

Lacu-ncearcă să cuprindă
Norii înșirați pe cer
Pe apa-ntinsă între maluri
cu hipnoticerle-i valuri,
Ca-ntr-un joc plin de mister
Ascuns într-o oglindă!

...

Dar ce tainică minune
E-n lacul cu oglinda sa,
Când prinde, fără să vrea
Și soarele care apune!

...

Privesc lacul la apus
Prizonier nepământesc
În închisoarea dintre maluri,
Și mă las vrăjit de valuri
Când mi se pare că-i firesc
Privind în jos, să văd ce-i sus!